

מבט מחדר המשפחה על המסדרון. במקום הקיר נבנתה ספרייה ממסגרות ברזל שחורות וקוביות עץ. הרהיט שימושי משני צדדיו, ואזורי כדי לחבר בין חלקי הדירה

מסדרון

אביטל ברוידא | צילום: גדעון לוין

זה לא קיר

מהפך חכם בדירת קבלן בת 20 שנה

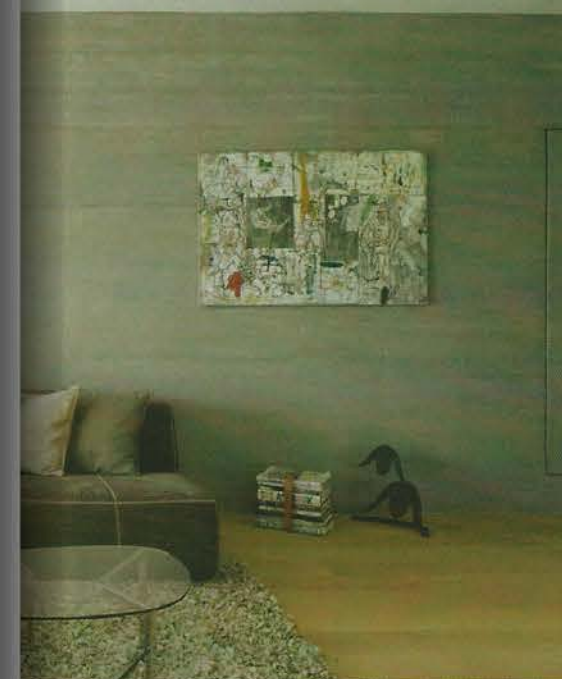
את הדירה בשכונת המשתלה שבצפון תל-אביב, סמוך לכפר הירוק, קנתה בסוף שנות ה-90 רווקה צעירה, כשהשכונה הייתה חדשה לגמרי. שני עשורים מאוחר יותר, הפכה דירת הרווקות לביתה של משפחה בת חמש נפשות, עם שני בנים בני 12 ותשע ובת שבע. שטח המחיה גדל יחד עם המשפחה. בשעתו, כל הדירות בבניין קיבלו חדר ומחסן, והיא הפכה לדירת חמישה חדרים בת 160 מטרים רבועים. עברו כמה שנים ושוב נדרשו שינוי והתאמה: בתחילת דרכו

של הוזג הצעיר חובר חדר ההורים עם חדר השינה הצמוד אליו, כך שנוצרה יחידה מרווחת במיוחד. מלבדה היו עוד שני חדרי שינה, חדר משפחה וסלון. עם גדילתם של הילדים הוחלט לשפץ ולשכן כל אחד מהם בחדר משלו. בשלב זה, מספרת האם, "הם כבר ידעו בדיוק איך הם רוצים שחדריהם החדשים ייראו". בני הוזג פנו אל האדריכל אלברט אסקולה והמעצב תם שקד ("אסקולה שקד אדריכלות"), לאחר שקראו כאן את הכתבה על דירתם של אסקולה ובן זוגו אסי עזר. "אהבנו את מה שראינו,

הייתה כימיה טובה והחלטנו לעבוד יחד", מספרת האם. כמה דרישות הכתיבו את אופי התכנון: בית שיוכל להשתנות בזמן ארוח, הרבה מקומות אחסון לצד מקומות לאוסף האמנות שהם מטפחים, וחדרי ילדים שלא ייראו ילדותיים בעוד כמה שנים. האדריכלים באו עם ארגו כלים שמתאיין בחומרים טבעיים ופלטת צבעים רגועה. במילותיו של אסקולה: "אדריכלות עכשווית שתהיה רלוונטית גם בהמשך". לפעמים לא צריך לעשות מהפכות גדולות כדי לשדרג

מימין: הקיר המרכזי בסלון מצופה בדוגמת פרקט בטון חשוף. האלון הבהיר מרכז אותן; משמאל: בחדר הרחצה הוחלף הקיר בזכוכית ממוסגרת בברזל, ודלתות אור ומרחב

בסוף המסדרון נהרס קיר הכניסה לחדר הרחצה של הילדים, שהיה קטן וחשוך. במקומו הותקנה ויטרינה ממוסגרת בפרופיל בלגי שחור, עם דלת הזזה וזכוכית מחוסמת. החדר מרווח יותר בזכות המחיצה הקלה והדלת שאינה תופסת מקום, ומואר בזכות זיווג הזכוכית.

הילדים השתתפו בבחירה

בתוך חדר הרחצה נמשך השילוב בין ברזל שחור לפורניר אלון. משטח דמוי שיש עם גידים (קלקטה) מוסיף עידון אלגנטי. הוא מתחיל בארון הכיור וממשיך למקלחון, כשני מדפים עמוקים שמעליהם מתלים למ גבות. הרצפה עשויה פסיפס עדין מאבן קררה והקירות כוסו באריחי קרמיקה לבנים, שהותקנו בצורה אנכית. שלושת הילדים השתתפו בעיצוב ובבחירת הצבעים לחדר שלהם. חומרית, משלימים חררי הילדים את הקו הכללי, עם מיטות ושולחנות מעץ אלון, שהומונו אצל נגר. הפן האישי מתבטא על הקירות: באחד מחררי הבנים נוצלה נישת קיימת למרבקה ענקית של מפת העולם, ובחדר הבת מדבקת רקדנית כסופה על קיר שנצבע בוורוד עדין. שילובים של רהיטי בסיס עם מדפי ברזל בוורוד תואם ושירת צד גגולה מצליחים להפוך את הממד לחדר פשוט אך נעים.

כדי לייצר פרטיות בחדר ההורים ו"להסתתר" מעט מהדלת, נבנתה נישת בקיר שבגב המיטה. דופנותיה חופו בפורניר אגוז, הותקנו בהן שני מדפים אישיים, וגב הנישה רופד היטב.

בחדר הרחצה של ההורים יש ארון מפורניר אלון, משטח דמוי שיש לבן ומגויד, ארונות מראה ללא מסגרת, רצפת פסיפס ואריחי קיר לבנים וגדולים. השימוש בתאורה נסתר חוזר: פס לוד מתחת ומעל לארונות יכול לשמש כתאורת לילה או לייצר אווירה אינטימית, במקום תאורת היום הסטנדרטית. זו הייתה עבודה משותפת, מסכם אסקולה. "כשי ללקוחות יש טעם וידע זה מאוד עוזר. אנחנו רק צריכים לרעת את הצרכים ולכבד את הרצונות שלהם".

מלמעלה: השינוי היחיד במטבח הלבן היה החלפת ארון הקלאפה העליון ביחידת קוביות בצבעים רכים, בהתאם לכיסאות האוכל; חדר הרחצה של הילדים אינו מתיילד, ומשטח דמוי שיש עם גידים (קלקטה) מוסיף עידון אלגנטי

המסדרון לחדר הטלוויזיה באמצעות חלקיו הפתוחים ומדפים לאמנות וחפצי נוי. החלק המשלים של הספרייה, מאותה "משפחה" אך לא מאותו סט, נמצא בסלון. רהיט הטלוויזיה תוכנן כקופסה שחובקת את הקיר ומאריכה אותו במעט כדי להפריד בין פינת הישיבה לפינת האוכל. מעל ומתחת לארון מסתתרת תאורת לר, וכך גם במדף שתוכנן במיוחד לפסל מסוים. הקיר בגב הספה הוא הארוך והמרכזי בבית, ונמשך מהמבואה עד לוויטרינת היציאה למרפסת. "היה ברור שצריך לטפל בו", אומר שקד. "הצענו ציפוי במראה דמוי בטון חשוף. הוא מייצר רקע נקי, והחיבור עם פרקט אלון בהיר לוקח למקום חמים, ולא תעשייתי מנוכר".

במבואה, הקיר מסווה ארון גדול למעילים, נעליים ותיקים. דלתות העץ שלו חופו בשכבת בטון דקה, כך שהן נטמעות ברקע. בהמשכו תלוי ציור של יאיר גרבוז, לקראת תלייתן של עבודות נוספות. המטבח מקשר בין הסלון לחדר המשפחה, שבמרכזו הדיירה. האדריכלים הורידו את ארון הקלאפה שהיה מעל משטח העבודה, והחליפו אותו בארונות עליונים קטנים בצבעים רכים. גם כיסאות האוכל (אימס מקר ריים) נבחרו בתכול בהיר. ביום-יום שולחן האוכל צמוד למטבח, ומגדיר את גבולותיו. כשכאים אורחים הוא עובר אל מול החלון, מעברו השני של רהיט הסלון, שם ניתן להאריכו.

מלמעלה: חצי קיר בעבודת נגרות עוטף את הטלוויזיה, וזכוכית שחורה מטשטשת את נוכחות המסך

חדר, או אפילו דיירה שלמה. במקרה הזה השינוי גדול: דירת קבלן בת 20 הפכה לדיירה עכשווית ובעלת אופי. פרט לחדר ההורים שהוקטן לטובת חדר ילדים נוסף, וקיר המסדרון שנהרס לכל אורכו – לא שונו או נוספו קירות. כל השימושים והחדרים נותרו במקומם. אפילו במטבח לא נגעו, מאחר ששופץ לפני כמה שנים והארונות הלבנים תאמו את פלטת הצבעים הנבחרת. הוחלט להשאירו כפי שהוא, ורק להחליף את יחידת הארונות העליונה. עיקר ההתערבות נעשתה באלמנטים של נגרות ומסגרות, שמייחדים כל חלל באופן עצמאי, וגם קושרים ביניהם סגנונית.

לתת תוכן למסדרון

התוכנית המקורית של הדיירה הייתה סטנדרטית – מבואה עם שירותי אורחים, סלון ומטבח במרכז, ומסדרון שמוביל לחדרי השינה והרחצה בעומק הדיירה. בשיפוץ ניתנה הרבה תשומת לב דווקא לחוליית החיבור. "המסדרון היה רק מעבר", מסביר אסקולה. "רצינו לתת לו תוכן ולקשר בין חלקי הבית". הספרייה שנבנתה לאורכו הפכה לאלמנט המרכזי, שמגדיר את הקו העיצובי והשפה החומרית של הדיירה. היא מורכבת ממסגרות ברזל שחורות, שלתוכן הוכנסו, תוך השארת מרווחים, מדפים וקופסאות מעץ בגמר פורניר אלון טבעי. הרהיט אווירי ומחבר בין

